

[Kofod-Svendsen]

litetskravet nærmere. Jeg håber, at de, der engagerer sig i at drive en selvejende institution, faktisk har et vældigt engagement også med hensyn til kvaliteten. Jeg har ikke indtryk af, at de, der har etableret en fri skole, har været ligeglade med kvaliteten. Hvorfor skulle man være ligeglad med kvaliteten dér, hvor ens egne børn går, eller hvor ens forældre opholder sig? Tror man virkelig, at den danske befolkning ønsker så ringe en kvalitet for dem, der står én nærmest? Det synes jeg ikke der er leveret noget argument for.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne over for hr. Kofod-Svendsen gøre rede for hr. Kofod-Svendsens eget forslag. Den mulighed, hr. Kofod-Svendsen her påpeger, er jo netop den, man klarer ved at indgå en overenskomst. Der findes jo masser af institutioner, der har et bestemt ideologisk grundlag, og de arbejder i samarbejde med det offentlige ud fra en driftsoverenskomst. Jeg vil gerne oplyse hr. Kofod-Svendsen om, at sådan forholder det sig nu. Så derfor, hvis det er det, der er problemstillingen, er der ingen grund til overhovedet at diskutere det her forslag. Det kan man gøre med loven i hånden i dag, og det bliver gjort.

Jeg opfatter mere hr. Kofod-Svendsens forslag som en metode til at sikre, at nogle af dem, der ikke kan klare sig i konkurrencen i dag, får mulighed for nemmere at gøre det. Sådan opfatter jeg hele denne diskussion, også indlæggene fra hr. Tom Behnke, for rent faktisk kan det lade sig gøre ifølge bistandsloven. Man skal bare opfylde en overenskomst og overholde de spilleregler, der nu aftales. Så er der rig mulighed for at gøre det både på skoleområdet, på børneinstitutionsområdet og på ældreområdet, og det synes jeg da vi skal holde fast i. Det er at stille folk lige for loven og give borgerne lige muligheder; det kan vi allerede nu gøre, hvorfor så gøre noget yderligere?

Pia Christmas-Møller (KF):

Lad mig med det samme sige, at vi fra konservativ side er så positive, som man overhovedet kan være, når man alligevel må afvise det konkrete forslag. Faktisk vil jeg gerne takke Kristeligt Folkeparti for, at de med dette forslag i en meget konstruktiv ånd sætter fokus på nogle meget vigtige sager.

Vi er helt enige i, at der er et klart behov for at sikre en større konkurrence imellem de forskellige institutioner og en større frihed for den enkelte bruger. De mål og de intentioner er vi helt med på. Der er imidlertid nogle problemer af afgrænsningsmæssig og økonomisk karakter, som gør, at vi ikke mener, at tiden er inde til at gennemføre et forslag som dette, hvor man jo vil inddrage alle felter på én gang. Der kan være nogle spørgsmål, som skal overvejes og undersøges i forhold til f.eks. den stærkt retarderede gruppe: Hvem skal træffe valget for dem?

Vi må også overveje de spørgsmål, der ligger i forbindelse med kommunernes planlægningsmæssige problemer. Der kan opstå nogle problemer i forbindelse med på den ene side at sikre en vidtstrakt valgfrihed og på den anden side også leve op til de forpligtelser, som ligger i bistandsloven.

Problemer er imidlertid til for at blive overvundet, og det er vi indstillet på fra konservativ side. Derfor siger vi: Lad os prøve at udnytte de dispensationsmuligheder, som allerede eksisterer, bedre og mere målrettet, og lad os vurdere, om der er behov for at tilrette de dispensationsmuligheder, som allerede ligger i bistandsloven. Vi mener altså, vi er nødt til at have et erfaringsmæssigt holdbart grundlag, inden vi kan tage det fulde skridt.

Lad mig her benytte lejligheden til at takke ministeren for det tilsagn, der kom, om at gribe ind i forbindelse med de ældre, der har de problemer, vi kender fra dagspressen, i forbindelse med flytninger over kommunegrænser. Vi mener, at kommunerne nu og her må finde løsninger. Ellers må vi fra Folketinget gå ind og sikre de ældre mod de tilstande, som man vel nærmest kan karakterisere som dem, vi kender fra stavnsbåndets tid. Vi håber selvfølgelig, at kommunerne på frivilligt grundlag vil finde nogle løsninger. Men sker det ikke, skal man vide, at vi i hvert fald er parat til at tage de nødvendige lovgivningsmæssige initiativer.

Anders Mølgaard (V):

Da vores ordfører ikke har mulighed for at være til stede, vil jeg kort beskrive Venstres holdning.

Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag rummer to centrale elementer. Det første element i beslutningsforslaget drejer sig om, at